

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XIV. Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent. Deut. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

*Vtinam scirent et intelligerent ac nouis-
sima prouiderent! Deuteron. 32.*

C. Blancus f.

24

XIV.

Vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima
prouiderent. *Deut. 32.*

PRo pudor! vsque adeò est homini mens circa
futuri,

Vt nisi que videat, nulla pericla putet?

Scilicet hoc sapere est, tantum presentibus angi,

Nec procul aspectis consuluisse malis;

Ante tubas, Miles, dicto parat arma duello;

Cum sonuere tube, seriùs arma parat:

Nauiata, quas captat, presagus prospicit auras,

Anchora veliuolum nec remoratur iter:

Quas veniente metet segetes aestate colonus,

Credidit excultis, antè, colonus agris.

Prouida quin etiam metuens formica senecta,

Veetat in annonam paucula farra suam.

O quid agis, gens euentus ignara futuri?

Tempora, que venient postuma; nulla times?

Stamina perpetuo fors nent adamantina filo,

Aut cessant triplices voluere persa colus?

Falleris; ah! nulli datur has placasse sorores;

Vna licet parcat, de tribus, vna secat.

F 3 Fœ-

Fœdera fors pacto sanxere perennia clauo,
 Concordes stabili vitæque, morsquæ fide?
 Falleris, ah! nimum tibi pacta fauentia fingis;
 Non seruant ullam vitæque morsque fidem.
 Ante, niuem fidis lambent incendia flammis
 Iuraque scœdifragis sanciet Auster aquis.
 Antè, dies nocti; pacem nox antè diei
 Seruet, & infestis accubet agna lupis.
 Omnia letifero latè Mors subiugat arcu,
 Quidquid & hoc Phœbi vescitur igne, necat.
 Nemo venenata vitauit arundinis ictum,
 Omnis ab hac cervix, cuspide, vulnus habet,
 Hic teneros Matrum rapit inter brachia, natos,
 Aut cunas, tumulum, cade recente facit.
 Hic pueros, alibi configit arundo puellas;
 Hic iuuenes, illic funerat illa senes.
 Strataque iam nullo discrimine, funera miscet
 Militis atque Ducis corpora mixta iacent.
 Nec micat aurata tibi Crœse cadauer arena.
 Pulcrior aut tuus est, pulcra Rebecca, cinis.
 Aspice, quid cineres sit Caesaris inter & Iri?
 Omnibus en color est vnus, & vnus odor.
 Quid iuuat his igitur tantum confidere rebus,
 Ceu lethi imperio vita soluta foret.
 Stat sua cuique dies, depleto ferrea fuso,

Serius

Serius aut citius quemlibet vrna vocat.
 Cogimur huc omnes, huc summus & infimus ordo
 Ibimus, emenso tempore quisque suo.
 Ac tum si vacuas animus simul iret in auras,
 Vt vapor in nebulas extenuandus abit!
 Morsque foret nostrae quoque meta nouissima vitae,
 Mors simul amborum corporis atque animi!
 Quam bona mors esset posituris morte dolores,
 Quos noua post vitam, vitae morsue dabit.
 Quilibet extremam letus properaret ad horam,
 Et puto, videndi vix superesset amor.
 Sed dolor, heu! non est mors vltima linea rerum:
 Non necat hic animum qui cremat ossa rogas.
 At postquam è terris anima exhalata recessit,
 Iudicis extemplo sistitur ante pedes.
 Ille sedet iustumque & inexorabile Numen
 Flammaque sunt oculi, flammaque fulua caput.
 Illa (tremens, metuensque oculos attollere Caelo.)
 Dura catenata vincula mente gerit.
 Ille sinus animi, fibrasque introspicit omnes,
 Quodque latet tacitum nocte fauente nefas.
 Illa scelus, conuicta, suum pudibunda fatetur,
 Nec videt, effugio, quem petat, esse locum.
 Ille simul Iudex, testis simul, & simul actor,
 Comperti statuit criminis esse ream;

Illa memor nullis hanc flecti questibus aulam,
 Heu! frustra effusis se sepelit lacrymis.
 O, quis tunc anima sensus quæ cura relicta,
 Nullus ubi pro se, iure patronus agit!
 Nempe vocat mōtes & inhospita culmina cautes;
 Antraque queis trepidum condat operta caput.
 O Anima! ò Iudex! ò non placabilis urna!
 Quis secum hæc meminit, nec citò dirigit?
 Sed nondum hoc tanti clauduntur sine dolores;
 Aliera adhuc restant, vitaque, morsque super:
 Vita perennanti quæ secula protrahet ævo,
 Mors longæ extremum non habitura diem.
 Ah quibus, ah quantis laniabitur hæc tormentis!
 O quibus: ò quantis affluet illa bonis!
 Illa, suas pascit Diuino nectare mentes;
 Hæc, miscet liquida pocula plena pice.
 Illa, Chely Angelica, vel gutture carmina fundit;
 Hæc gemit horrendis exululata sonis.
 Illa, agit æternas cælo plaudente, choreas;
 Hæc, salit ad colubros, seua Megera, tuos.
 Illa, nec æstiuis gelidis nec aduriur astris;
 Hæc furit immi is igne geluque vadi,
 Illa, per ætherios agit otia mollia campos;
 Hæc, agit æterni triste laboris opus.
 Illa dolorum expers, mala nulla, nec aspera sentit;
 Hæc,

LIBER PRIMVS. 89

Hec, patitur dirum quidquid Auernus habet.

O felix opibus, felix tot vita triumphis!

O grauis, o tantis mors metuenda malis!

Vel tua, vel tua nos dubio manet alea iactu,

Alea, non alia proiecenda vice.

Ah subeant vestri geminae sic pectora curs,

Vt semel alterius fors obeunda cadet!

AUGVSTINVS

Solil. Cap. 3.

Quid potest lamentabilius, & terribilius cogitari, quam *Ite?* & quid delectabilius exprimi, quam *Venite?* duæ sunt voces, quarum nihil horribilius vna, & nihil iucundius altera poterit audiri.